
335

Besluit van 18 april 1994 tot wijziging van het Besluit politieregisters (Stb. 1991, 56)

Wij Beatrix, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz. enz. enz.

Op de voordracht van Onze Minister van Justitie, mede namens Onze Minister van Binnenlandse Zaken, van 13 december 1993, Stafafdeling Wetgeving Publiekrecht, nr. 417023/93/6;

Gelet op de artikelen 1, onder e, 9, derde lid, 13, 14 onder e, 17 en 18, eerste tot en met derde lid, van de Wet politieregisters;

Gezien het advies van de Registratiekamer (advies van 18 augustus 1993, nr. 93.A008, en van 22 november 1993, nr. 93.A.009);

Gezien het advies van de Raad van State (advies van 8 maart 1994, nr. W03.93.0830);

Gezien het nader rapport van Onze Minister van Justitie, mede namens Onze Minister van Binnenlandse Zaken, van 8 april 1994, Stafafdeling Wetgeving Publiekrecht, nr. 433509/94/6;

Hebben goedgevonden en verstaan:

ARTIKEL I

Het Besluit politieregisters (Stb. 1991, 56)¹ wordt als volgt gewijzigd:

A

Onder vervanging van de punt aan het einde van onderdeel e door een puntkomma wordt aan artikel 1 een nieuw onderdeel f toegevoegd, luidende:

f. het Meldpunt Ongebruikelijke Transacties: het meldpunt, bedoeld in artikel 2 van de Wet melding ongebruikelijke transacties.

B

Artikel 2, onderdeel a, komt te luiden:

het feit dat een proces-verbaal is opgemaakt van het verhoor van een bepaald persoon ter zake van een strafbaar feit waarvoor deze als verdachte is gehoord, daaronder begrepen de aanduiding van de aard van dat strafbare feit;

C

Aan het eerste lid van artikel 7 wordt een nieuw onderdeel f toegevoegd, luidende:

f. het Meldpunt Ongebruikelijke Transacties: bij de voorlichtingsdienst van het Ministerie van Justitie en ter plaatse van de vestiging van het Meldpunt.

D

Onderdeel c van artikel 9 vervalt. Onderdeel d wordt tot onderdeel c verletterd.

E

Artikel 11 wordt als volgt gewijzigd:

1. Het eerste lid komt te luiden:

1. Een beheerder is bevoegd verstrekking van gegevens uit een politieregister ingevolge de artikelen 14 en 15, eerste lid, onder b tot en met d, van de wet te weigeren indien:

a. het gegevens betreft omtrent personen die aan de politie informatie hebben verstrekt omtrent door anderen gepleegde of te plegen strafbare feiten;

b. het gegevens uit een CID-register betreft, tenzij het een verstrekking betreft als bedoeld in artikel 14, tweede lid, van gegevens die noodzakelijk zijn om te kunnen vaststellen of een persoon CID-subject is; of

c. het gegevens uit een register betreft waarbij, mede gelet op de bijzondere aard van het register, in geval van verstrekking direct gevaar voor de geregistreerde of voor derden zou zijn te duchten.

2. Het derde lid komt te luiden:

3. Het eerste en tweede lid vinden slechts toepassing indien dit noodzakelijk is voor de goede uitvoering van de politietaak. Bij de verstrekking van de daar bedoelde gegevens kunnen beperkingen aan het gebruik van de gegevens worden opgelegd.

F

Artikel 12 wordt als volgt gewijzigd:

1. Het eerste lid, onderdeel b, komt te luiden:

b. wanneer het een «grijze veld»-register betreft, tenzij de gegevensverstrekking plaatsvindt op grond van het bepaalde in artikel 14, tweede lid, en het slechts gegevens betreft die noodzakelijk zijn om te kunnen vaststellen of een persoon in dat register is opgenomen;

2. Onder vervanging van de punt aan het eind van onderdeel c door een puntkomma wordt aan het eerste lid een nieuw onderdeel d toegevoegd, luidende als volgt:

d. wanneer het een register bij het Meldpunt Ongebruikelijke Transacties betreft, tenzij:

1°. de verstrekking plaatsvindt ten behoeve van de opname in een CID-register of in een «grijze veld»-register;

2°. uit de gegevens zelf een redelijk vermoeden voortvloeit dat een bepaalde persoon een misdrijf heeft begaan;

3°. de gegevensverstrekking plaatsvindt op grond van artikel 15, eerste lid, onder a, van de wet, en deze gegevens redelijkerwijs van belang kunnen zijn ter voorkoming of opsporing van misdrijven als bedoeld in artikel 1, onder b;

4°. de verstrekking plaatsvindt op grond van artikel 13, derde lid, en het gegevens betreft die noodzakelijk zijn ter opsporing van een misdrijf waardoor de rechtsorde in het verzoekende land ernstig is geschokt.

G

Artikel 13 wordt als volgt gewijzigd:

1. Onder vernummering van het derde lid tot en met het zesde lid tot het vierde lid tot en met het zevende lid wordt een derde lid ingevoegd, luidende als volgt:

3. Uit een politieregister bij het Meldpunt Ongebruikelijke Transacties kunnen gegevens worden verstrekt aan van overheidswege aangewezen administratieve of politieke meldpunten in het buitenland die een vergelijkbare taak hebben als het meldpunt. Het zevende lid vindt geen toepassing.

2. In het vierde lid wordt de zinsnede «ingevolge het eerste lid» vervangen door: ingevolge het eerste of derde lid.

3. Onder vernummering van het zevende, achtste en negende lid tot het tiende, elfde en twaalfde lid worden het achtste en negende lid toegevoegd, luidende:

8. Onverminderd het bepaalde in artikel 552 h van het Wetboek van Strafvordering worden geen gegevens verstrekt:

a. wanneer een vermoeden bestaat dat de gegevens zullen worden gebruikt voor een onderzoek, ingesteld met het oogmerk een verdachte te vervolgen, te straffen, of op andere wijze te treffen in verband met zijn godsdienstige of staatkundige overtuiging, zijn nationaliteit, zijn ras of de groep van de bevolking waartoe hij behoort;

b. voor zover het verstrekken van gegevens zou strekken tot het verlenen van medewerking aan een vervolging of een berechting welke onverenigbaar is met het aan artikel 68 van het Wetboek van Strafrecht en artikel 255, eerste lid, van het Wetboek van Strafvordering ten grondslag liggende beginsel;

c. ten behoeve van een onderzoek naar feiten terzake waarvan de verdachte in Nederland wordt vervolgd;

d. ten behoeve van een onderzoek naar feiten als bedoeld in artikel 552m van het Wetboek van Strafvordering, dan krachtens een overeenkomstig die bepaling verleende machtiging van Onze Minister van Justitie.

9. Indien grond bestaat voor het vermoeden, bedoeld in het achtste lid, onder a, wordt het verzoek aan Onze Minister van Justitie voorgelegd.

4. In de leden 10 en 11 wordt de zinsnede «Het eerste tot en met zesde lid» vervangen door: Het eerste, tweede en vierde tot en met zevende lid.

5. De laatste zin van het elfde lid komt te luiden: Het eerste, tweede, vierde tot en met zesde alsmede het achtste, negende en twaalfde lid zijn van toepassing bij de verstrekking van de door hen ontvangen gegevens aan politie-autoriteiten in het land waar zij werkzaam zijn.

H

Artikel 14 wordt als volgt gewijzigd:

1. Het eerste lid, onderdeel a, komt te luiden:

a. de personen, anders dan die bedoeld in artikel 14, onder a, van de wet, die bij een gemeentepolitiekorps, bij het Korps Rijkspolitie, bij de Centrale Recherche Informatiedienst, het Meldpunt Ongebruikelijke Transacties of bij de Centrale Recherche Koninklijke marechaussee werkzaam zijn ten dienste van de uitvoering van de politietaken, voor zover zij daartoe door de desbetreffende beheerder schriftelijk zijn geautoriseerd;

2. Onderdeel d komt te vervallen. De onderdelen e tot en met m worden verletterd tot d tot en met l.

3. Onder vervanging van de punt aan het eind van onderdeel l, door een puntkomma worden aan het eerste lid de nieuwe onderdelen m, n, o, p en q toegevoegd, luidende:

m. Onze Minister van Justitie, voor zover dit noodzakelijk is met het oog op:

1°. de afgifte van een verklaring van geen bezwaar in verband met de oprichting van een naamloze of besloten vennootschap dan wel de wijziging van de statuten daarvan;

2°. de uitoefening van de bevoegdheden krachtens de Wet wapens en munitie of de Wet op de weerkorpsen en de particuliere beveiligingsorganisaties;

n. Onze Minister van Verkeer en Waterstaat, voor zover hij deze behoeft in verband met de hem bij artikel 18b van de Wegenverkeerswet opgedragen taak;

o. de Directeur van de Rijksdienst voor het Wegverkeer, voor zover hij deze behoeft in verband met de uitvoering van de taken van de Rijksdienst voor het Wegverkeer;

p. medewerkers van Halt-bureaus, voor zover deze bureaus zijn aangesloten bij de Stichting Halt Nederland, en het gegevens betreft die voor de alternatieve afdoening van strafbare feiten, gepleegd door minderjarigen, noodzakelijk zijn.

q. Onze Minister van Justitie, voor zover dit in het kader van de beoordeling van een verzoek tot het verkrijgen van het Nederlanderschap op grond van artikel 9, eerste lid, van de Rijkswet op het Nederlanderschap, noodzakelijk is teneinde na te gaan of tegen de betrokkene een uitleveringsverzoek is gedaan.

4. Onder vernummering van het tweede en derde lid tot het derde en vierde lid wordt een nieuw tweede lid toegevoegd, luidende als volgt:

2. Uit een politieregister worden gegevens verstrekt aan het Meldpunt Ongebruikelijke Transacties, voor zover het die behoeft voor een goede uitvoering van zijn taak.

ARTIKEL II

Hoofdstuk 29, enig artikel, van het Aanpassingsbesluit Politiewet 1993² wordt als volgt gewijzigd:

A

Artikel A wordt als volgt gewijzigd:

1. Het eerste lid, onderdeel a, onder a, komt te luiden:

a. het regionale politiekorps: op het hoofdbureau van politie en op de bureaus waar het desbetreffende register wordt gevoerd of rechtstreeks toegankelijk is;

2. Het eerste lid, onderdeel b, komt te luiden:

b. In het eerste lid vervallen de onderdelen c en e, en worden de onderdelen d en f geletterd tot c en d.

B

Artikel C wordt als volgt gewijzigd:

1. In onderdeel a wordt «zesde» vervangen door: zevende.

2. In onderdeel b wordt «zevende» vervangen door: tiende.

C

Artikel D komt als volgt te luiden:

D

In het eerste lid, onderdeel a, van artikel 14 wordt «een gemeentepolitiekorps, bij het Korps Rijkspolitie, bij de Centrale Recherche Informatiedienst» vervangen door: de politie.

ARTIKEL III

1. Dit besluit treedt in werking met ingang van de dag waarop de Wet melding ongebruikelijke transacties in werking treedt.

2. Indien de datum van uitgifte van het Staatsblad waarin dit besluit wordt geplaatst ligt na het in het eerste lid bedoelde tijdstip, treedt dit besluit in werking op de dag na de datum van uitgifte van dat Staatsblad, en werkt het terug tot en met het in het eerste lid bedoelde tijdstip.

Onze Minister van Justitie is belast met de uitvoering van dit besluit dat in het Staatsblad zal worden geplaatst.

's-Gravenhage, 18 april 1994

Beatrix

De Minister van Justitie,
E. M. H. Hirsch Ballin

De Minister van Binnenlandse Zaken a.i.,
E. M. H. Hirsch Ballin

Uitgegeven de *negentiende* mei 1994

De Minister van Justitie,
E. M. H. Hirsch Ballin

¹ Laatstelijk gewijzigd bij besluit van 7 april 1994, Stb. 265

² Stb. 1994, 265

Het advies van de Raad van State is openbaar gemaakt door terinzagelegging bij het Ministerie van Justitie
Tevens zal het advies met de daarbij ter inzage gelegde stukken worden opgenomen in het bijvoegsel bij de Nederlandse Staatscourant van 14 juni 1994, nr. 110

NOTA VAN TOELICHTING

ALGEMEEN

In de praktijk is gebleken dat het Besluit politieregisters leidt tot een aantal ongewenste beperkingen in het verstrekkingenregime inzake politieregisters. Tevens is een aantal lacunes geconstateerd. Dit besluit beoogt – vooruitlopend op het evaluatie-onderzoek dat naar aanleiding van de Wet politieregisters en het daarop gebaseerde besluit zal worden gehouden – deze knelpunten weg te nemen.

Tevens zijn in dit besluit de voorstellen opgenomen die verband houden met de Wet melding ongebruikelijke transacties bij financiële dienstverlening.

Omwille van de duidelijkheid wordt in deze nota van toelichting steeds tussen haakjes een verwijzing aangegeven naar de nummering van de voorstellen in de oorspronkelijke vorm, opdat deze eenvoudiger in verband kunnen worden gebracht met de opmerkingen van de Registratiekamer daaromtrent. Daarbij zal tevens worden aangegeven welke onderdelen verband houden met wetsvoorstel 23 009, de Wet melding ongebruikelijke transacties (Wet MOT).

Advies registratiekamer

Het advies van de Registratiekamer om op een aantal punten de voorgestelde wijzigingen aan te passen en de bijbehorende toelichting te verduidelijken is goeddeels verwerkt. Zo is meer in het bijzonder de voorgestelde omschrijving van het begrip «antecedent» in artikel 2 van het Besluit politieregisters aangepast en beperkt tot die gevallen waarbij met de omschrijving wordt bereikt, dat het om persoonsgegevens gaat waarvan de betrokkene op de hoogte is. Het voorstel met betrekking tot de uitbreiding van de gegevensverstrekking in het kader van de uitoefening van bevoegdheden van de Minister van Justitie op grond van de Jachtwet is heroverwogen en zal worden ingebracht bij de evaluatie van de werking van de wet. Voorts is nauwkeuriger aangegeven welke gegevens uit een politieregister ten behoeve van het kentekenregister kunnen worden verstrekt. Naar aanleiding van het standpunt van de Registratiekamer inhoudende dat technische gegevens, die een al dan niet op naam gesteld document identificeerbaar maken, in het algemeen geen persoonsgegevens zijn in de zin van de wet, is het voorstel strekkend tot het verstrekken van gegevens uit het politieregister aan het Bureau Kredietregistratie te Tiel heroverwogen. Tot slot is besloten de beoogde wijziging van artikel 18 van het Besluit politieregisters in afwachting van een nader advies van de Registratiekamer aan te houden.

Voor wat betreft het advies van de Registratiekamer ten aanzien van de wijzigingen, verband houdende met het Meldpunt Ongebruikelijke Transacties, kan worden opgemerkt dat dit advies eveneens goeddeels is opgevolgd. Zo zijn de voorstellen tot tekstuele aanpassing van de wijzigingsvoorstellen ten aanzien van de artikelen 11 en 12 overgenomen. Op één punt wordt het advies niet gevolgd, namelijk ten aanzien van de regeling van het verstrekkingenregime in onderdeel F (onderdeel D, sub 2 MOT). Ten aanzien van dit onderdeel merkt de Registratiekamer op dat er twijfel zou kunnen bestaan of de benadering van dit wijzigingsvoorstel overeenstemt met de visie van de wetgever zoals uiteengezet in het wetsvoorstel en de memorie van toelichting ten aanzien van het Meldpunt Ongebruikelijke Transacties. De Registratiekamer gaat er daarbij vanuit dat het voorgestelde verstrekkingenregime geen afwijking vormt van het doel van het register, zoals in ons voorstel, maar daaruit juist voortvloeit, en adviseert de redactie van dat wijzigingsvoorstel overeenkomstig aan te passen.

Zoals de Registratiekamer terecht opmerkt, is het meer algemene doel

van het Meldpunt het bijdragen aan het voorkomen en opsporen van misdrijven. Op deze wijze is dat ook geformuleerd op pagina 11 van de memorie van toelichting. Het Meldpunt vervult zijn taak door uit de door de financiële instellingen gemelde gegevens die gegevens te selecteren die van belang kunnen zijn voor de voorkoming en opsporing van misdrijven. Het is juist die selectie die het meer concrete doel is van het register, zoals dit in overeenstemming met het beginsel van doelprecisering is omschreven. Het concrete doel betreft dus de veredeling van de door de financiële instellingen aangeleverde gegevens met behulp van andere gegevens teneinde te bezien of een transactie als verdacht kan worden aangemerkt. Dit meer concrete doel is ook verderop in deze nota van toelichting aangegeven, en dit zal ook in het voor het register geldende reglement worden opgenomen. Ingevolge ons voorstel ontstaat aldus een onderscheid tussen die verstrekkingen die worden gedaan met het oog op dit – meer concrete – doel van het register, en de overige verstrekkingen, die worden genoemd in artikel 12, eerste lid, onderdeel d, onder 1° tot en met 4°. Deze verstrekkingen geschieden uiteraard wel in overeenstemming met het meer algemene doel van het Meldpunt, maar niet in overeenstemming met het genoemde meer concrete doel van het register. Heeft eenmaal de veredelingsslag plaatsgevonden, dan is het meer concrete doel bereikt, en kan in aansluiting daarop in het kader van de algemene doelstelling de verstrekking ex artikel 12, zoals voorgesteld, plaatsvinden. Nu er overigens geen verschil van mening bestaat over de inhoud van het voorgestelde, geven wij er de voorkeur aan om ons voorstel te handhaven.

ARTIKELSGEWIJZE TOELICHTING

Onderdeel A (onderdeel A MOT)

Door de definitie van het Meldpunt Ongebruikelijke Transacties wordt het verband met het wetsontwerp melding ongebruikelijke transacties bij financiële dienstverlening tot uitdrukking gebracht.

Onderdeel B (onderdeel A)

De omschrijving van het begrip antecedent in artikel 2 is van belang voor de regeling van artikel 16 van de wet inzake de verstrekking van gegevens en voor de regeling in artikel 21, tweede lid, van de wet inzake het recht op kennisneming. De in het laatste artikellid opgenomen regeling, op grond waarvan een geregistreerde kennisneming van antecedenten niet kan worden geweigerd, berust op de veronderstelling dat de verdachte met zijn antecedenten bekend is. Omdat het oude onderdeel a spreekt van een proces-verbaal dat is opgemaakt tegen een bepaald persoon, ter zake van een strafbaar feit, zou hierover misverstand kunnen ontstaan. Gedacht kan hierbij worden aan processen-verbaal die worden opgemaakt ter zake van ambtsverrichtingen op grond van het Wetboek van Strafvordering of andere wetgeving, meer in het bijzonder aan een proces-verbaal dat een opsporingsambtenaar op grond van artikel 125g van het Wetboek van Strafvordering opmaakt met betrekking tot een verrichte telefoontap. De voorgestelde wijziging van het artikel 2, onder a, strekt ertoe, overeenkomstig de oorspronkelijke doelstelling van dit artikel, zeker te stellen dat een verdachte niet kennis kan nemen van het bestaan van een dergelijk proces-verbaal in die gevallen waarin het in het belang van het onderzoek is dat hij tijdelijk onkundig moet blijven van de bedoelde ambtsverrichting.

Onderdeel C (onderdeel B MOT)

Door deze wijziging van artikel 7 wordt duidelijk waar het reglement voor een register bij het Meldpunt ter inzage moet worden gelegd.

Onderdeel D (onderdeel B)

In verband met de opheffing van de Luchthavenpolitie als zodanig kan de aanwijzing van deze dienst als bevoegd tot het ontvangen van gegevens uit politieregisters komen te vervallen.

Onderdeel E (onderdeel C en onderdeel C MOT)

De wijziging van het eerste lid van artikel 11 is allereerst voorzien omdat is gebleken dat naast persoonsgegevens omtrent CID-subjecten ook ten aanzien van de overige persoonsgegevens in het register van de criminele inlichtingendienst behoefte bestaat aan een beperking van de plicht tot verstrekking.

De mogelijkheid voor beheerders van CID-registers om gegevensverstrekking uit dergelijke registers te weigeren wordt verder beperkt voor wat betreft het Meldpunt Ongebruikelijke Transacties; het is niet gewenst dat de beheerders zouden kunnen weigeren om gegevens aan het Meldpunt te verstrekken. Het betreft hier overigens slechts gegevens die noodzakelijk zijn om te kunnen vaststellen of een persoon een CID-subject is; voor een goede taak van het Meldpunt is immers niet vereist dat het kennis neemt van andere gegevens die ten aanzien van CID-subjecten zijn geregistreerd. Wel is het noodzakelijk dat het Meldpunt te weten kan komen of een gemelde ongebruikelijke transactie door een CID-subject is gedaan. In die gevallen dienen immers de gegevens omtrent die transactie bij de desbetreffende criminele inlichtingendienst bekend te worden, conform het voorgestelde nieuwe onderdeel d, onder 1°, van artikel 12.

Daarnaast is het wenselijk gebleken de uitzonderingen op de verplichting tot actieve informatieverstrekking van artikel 14 en 15 van de wet tevens uit te breiden tot andere politieregisters. Dit is mogelijk gemaakt indien gelet op de bijzondere aard van het register het noodzakelijk is dat in sommige gevallen verstrekking wordt geweigerd. Een voorbeeld daarvan is de nationale registratie van pseudokoop-acties. Gelet op de noodzaak in verband met de bijzondere daaraan verbonden gevaren in dit soort zaken om zoveel mogelijk geheimhouding te betrachten, is een mogelijkheid tot weigeren van verstrekking onontbeerlijk. Aangezien het derde lid van artikel 11 van toepassing blijft, kan dat slechts bepaald worden indien dat noodzakelijk is voor de goede uitvoering van de politietaak. Van deze bevoegdheid zal overigens zeer spaarzaam gebruik worden gemaakt, teneinde zo min mogelijk afbreuk te doen aan het beginsel dat gegevens uit politieregisters voor iedere politie-ambtenaar, die die gegevens behoeft voor de uitoefening van zijn taak, beschikbaar dienen te zijn. Om deze reden is eveneens het derde lid dienovereenkomstig aangepast.

Onderdeel F (onderdeel D MOT)

De toevoeging aan het eerste lid, onderdeel b, van artikel 12 geeft aan dat ook gegevensverstrekking uit «grijze veld»-registers aan het Meldpunt mogelijk moet zijn. Hier is ook de beperking aangebracht dat het slechts om de gegevens kan gaan die noodzakelijk zijn om te kunnen vaststellen of een persoon in dat register is opgenomen. De reden daarvoor is dezelfde als die hierboven is aangegeven ten aanzien van de verstrekkingen van gegevens met betrekking tot CID-subjecten.

Het nieuwe onderdeel d behelst de kern van het verstrekkingenregime

waaraan het Meldpunt onderworpen zal zijn. Dit verstrekkingenregime komt grotendeels overeen met het regime dat geldt voor tijdelijke registers, en is reeds toegelicht in paragraaf 6.7 van de memorie van toelichting op de Wet melding ongebruikelijke transacties (Kamerstukken II, 1992/1993, 23 009, nr. 3, p. 13 e.v.). In aanvulling daarop kan nog het volgende worden opgemerkt.

De keuze voor het onderbrengen van het verstrekkingenregime van het Meldpunt onder artikel 12 brengt met zich mee dat in beginsel slechts in overeenstemming met het doel van het register gegevens verstrekt mogen worden. Op dat beginsel is slechts inbreuk mogelijk voor zover dat in onderdeel d, onder 1° tot en met 4° is toegestaan. Doel van het register zal zijn het beoordelen of de in het register opgenomen gegevens met betrekking tot ongebruikelijke transacties, in combinatie met andere gegevens (voor zover deze aan het Meldpunt kunnen worden verstrekt) leiden tot de conclusie dat een ongebruikelijke transactie als verdachte transactie moet worden aangemerkt. Het toestaan van verstrekkingen in overeenstemming met het doel van het register is in de eerste plaats noodzakelijk teneinde verstrekkingen aan medewerkers van het Meldpunt mogelijk te maken. In de tweede plaats moet worden gedacht aan de samenwerking met buitenlandse Meldpunten. Het kan immers voorkomen dat ten behoeve van de vaststelling of een bepaalde transactie als verdacht kan worden aangemerkt enige gegevens waarover het Meldpunt beschikt aan een buitenlands meldpunt moeten worden verstrekt. In dat geval is ook het voorgestelde derde lid van artikel 13 van toepassing. Zie hierover ook de toelichting op het voorgestelde onderdeel d, onder 4°, en het derde lid van artikel 13.

Onderdeel d, onder 1°, betreft de verstrekking uit het register van het Meldpunt indien bij een vergelijking met een CID- of een «grijze veld»-register op grond van de gegevens die daaruit mogen worden verstrekt blijkt dat een ongebruikelijke transactie is verricht door een persoon die in één van beide registers voorkomt. Zoals reeds in de memorie van toelichting op wetsvoorstel 23 009 werd opgemerkt, is dat een zelfstandige grond voor verstrekking, omdat daarmee vaststaat dat die gegevens noodzakelijk zijn voor de voorkoming of opsporing van misdrijven (Kamerstukken II, 1993/1994, 23 009, nr. 3, p. 13 en 14). Overigens zal ook in het geval waarin het Meldpunt op basis van zijn eigen onderzoek tot de conclusie komt dat een bepaalde persoon als CID-subject kan worden aangemerkt, zonder dat deze al als zodanig bij de politie bekend was, verstrekking op grond van dit onderdeel kunnen plaatsvinden. Naar aanleiding van het advies van de Registratiekamer hebben wij ervan afgezien om dat als aparte grond voor verstrekking op te nemen. Ook in deze gevallen vindt verstrekking immers plaats met het oog op opname van de gegevens in een CID-register.

Onderdeel d, onder 2°, betreft het geval waarin het Meldpunt, op grond van de door hem verzamelde gegevens, constateert dat uit die verzamelde gegevens een vermoeden van een misdrijf voortvloeit. Het kan daarbij ook gaan om een combinatie van de gegevens die door de banken zijn verstrekt, en gegevens uit politieregisters. Het kan uiteraard ook voorkomen dat de politie eigener beweging gegevens aan het Meldpunt verstrekt, bijvoorbeeld gegevens die met betrekking tot een verdachte in een fraude-onderzoek naar voren zijn gekomen. In die gevallen kan het Meldpunt, indien het gegevens heeft over transacties die deze verdachte heeft verricht, deze slechts verstrekken indien uit de combinatie van zijn gegevens en de gegevens die door de politie zijn verstrekt, een vermoeden van een misdrijf naar voren komt. Op deze wijze wordt voorkomen dat het Meldpunt als algemene vraagbaak voor de politie zou gaan fungeren, hetgeen in strijd zou zijn met de gedachte van de functie van het Meldpunt als buffer tussen de financiële instellingen, die ongebruikelijke transacties melden, en de opsporings- en vervolgingsautoriteiten.

Voor wat betreft onderdeel d, onder 3°, wordt opgemerkt dat de formulering is gebaseerd op twee gedachten. Enerzijds dient zeker te worden gesteld dat de bufferfunctie van het Meldpunt voldoende gewaarborgd is. Anderzijds dient te worden voorkomen dat de meest gevoelige opsporingsinformatie aan het Meldpunt bekend wordt, zonder dat daarvoor voldoende grond aanwezig is. Wij menen dat aan deze beide gedachten recht wordt gedaan door de huidige formulering, die er op neer komt dat in die gevallen waarin de politie in het kader van een onderzoek naar ernstige misdrijven – voor de omschrijving waarvan aansluiting is gezocht bij de definitie van CID-register in artikel 1, onderdeel b, van het besluit – behoefte heeft om ten aanzien van een bepaald persoon of bepaalde personen na te gaan of omtrent die personen gegevens bij het Meldpunt bekend zijn, zij zich tot de officier van justitie, die de leiding heeft over het betreffende onderzoek, zal moeten wenden. Deze zal vervolgens een afweging moeten maken of de zaak voldoende ernstig is om gegevensverstrekking uit het register van het Meldpunt te rechtvaardigen. Hij zal daartoe moeten bezien of van de gegevens, die het Meldpunt zou kunnen verstrekken, redelijkerwijs kan worden gesteld dat deze van belang kunnen zijn voor de opsporing of voorkoming van «CID-misdrijven». Indien hij daarvan overtuigd is kan hij, door tussenkomst van de landelijk officier van justitie, die een liaison-functie zal vervullen tussen de Divisie Centrale Recherche Informatie en het Meldpunt, het Meldpunt verzoeken om te bezien of ten aanzien van die personen gegevens in het register zijn opgeslagen. Indien dat het geval is kan het Meldpunt er, gelet op het feit dat het verzoek afkomstig is van een officier van justitie, dat nogmaals getoetst is door de landelijk officier van justitie, van uitgaan dat die gegevens redelijkerwijs van belang kunnen zijn voor de voorkoming of opsporing van CID-misdrijven.

Op deze wijze wordt voorkomen dat de politie al te lichtvaardig zou besluiten om verstrekking aan het Meldpunt te verzoeken, terwijl wel wordt verzekerd dat die gegevens die van belang kunnen zijn voor de opsporing en voorkoming van ernstige misdrijven bij de daarmee belaste autoriteiten terechtkomen. Tevens wordt hierdoor voorkomen dat het Meldpunt zonder noodzaak te veel gevoelige opsporingsinformatie zou verkrijgen.

Het onderdeel d, onder 4°, heeft betrekking op verstrekkingen aan het buitenland. In aanvulling op hetgeen hierboven reeds is opgemerkt over verstrekkingen aan het buitenland in overeenstemming met het doel van het register, wordt hier de situatie geregeld waar een buitenlands Meldpunt om gegevens verzoekt. Het hier gehanteerde criterium is of het buitenlandse Meldpunt die gegevens behoeft ter opsporing van een ernstig misdrijf in het buitenland. Het zou immers niet aangaan om, waar door beperking van het verstrekkingenregime in de Nederlandse situatie in een afscheiding tussen het Meldpunt en de opsporings- en vervolgingsautoriteiten is voorzien, deze beperking voor buitenlandse politieautoriteiten los te laten.

Voor wat betreft de verstrekkingen aan het buitenland leiden deze wijzigingsvoorstellen dus tot de conclusie dat het Meldpunt steeds bedacht zal moeten zijn op het doel waarvoor de gegevens worden verstrekt. Is het doel van de verstrekking om te bezien of een bepaalde ongebruikelijke transactie als een verdachte transactie kan worden aangemerkt, dan kan worden verstrekt, mits ook overigens is voldaan aan de voorwaarden van artikel 13. Betreft het een verstrekking ten behoeve van de opsporing, dan zal daarnaast ook moeten zijn voldaan aan het bepaalde in onderdeel d, onder 4°.

Onderdeel G (onderdeel D en onderdeel E MOT)

Door de toevoeging van een nieuw derde lid aan artikel 13 (lid 1 van onderdeel G) wordt het regime voor de samenwerking met het buitenland

gecomplementeerd. Het Meldpunt kan op grond van deze bepaling alleen gegevens verstrekken aan buitenlandse Meldpunten, politieel dan wel administratief, die een zelfde of vergelijkbare taak hebben. Hierbij kan nog worden opgemerkt dat dit nieuwe derde lid een zelfstandige grond voor verstrekking vormt, en het bepaalde in de leden 1 en 2 derhalve buiten toepassing blijft. Daarbij dient, zoals hierboven reeds aangegeven, wel te zijn voldaan aan het gestelde in artikel 12. Voor wat betreft de administratieve Meldpunten is de delegatiegrondslag daarvoor toegevoegd aan artikel 18 van de Wet politieregisters door artikel 22 van de Wet melding ongebruikelijke transacties.

Bij de samenwerking met het buitenland is wel het bepaalde in de leden 4 en verder (met uitzondering van het zevende lid) van artikel 13 van toepassing. Dat brengt onder meer met zich mee dat ook rekening zal moeten worden gehouden met de waarborgen die in het ontvangende land aanwezig zijn met betrekking tot een juist gebruik van de verstrekte gegevens en de bescherming van de persoonlijke levenssfeer (lid 4) en dat de gegevens slechts mogen worden gebruikt voor het doel waarvoor zij worden verstrekt (lid 5). Worden de gegevens derhalve aan een administratief Meldpunt in het buitenland verstrekt ten behoeve van het doel van het Meldpunt, dus het bepalen of een bepaalde ongebruikelijke transactie als verdacht kan worden aangemerkt, dan mogen deze gegevens niet zonder aanvullende toestemming door het buitenlandse Meldpunt worden gebruikt ten behoeve van de opsporing of vervolging. Een dergelijke aanvullende toestemming zal dan alleen kunnen worden gegeven als is voldaan aan het criterium van artikel 12, onderdeel d, onder 4°. Indien zou worden verzocht om de gegevens in verband met een strafzaak te gebruiken, bijvoorbeeld als bewijs, dan dient aanvullende toestemming gegeven te worden door een officier van justitie.

Het bepaalde in het zevende lid blijft buiten toepassing omdat het Meldpunt zelfstandig met het buitenland moet kunnen samenwerken, en de verstrekkingen dus niet steeds door tussenkomst van de Centrale Recherche Informatiedienst dienen plaats te vinden.

Voor wat betreft het derde lid van onderdeel G kan het volgende worden opgemerkt. Zoals reeds aangegeven bij de parlementaire behandeling van het wetsvoorstel tot goedkeuring van de Uitvoeringsovereenkomst van Schengen (Kamerstukken II, 1991/1992, 22 140, nr. 12, p. 84), zijn de in de artikelen 552l en 552m van het Wetboek van Strafvordering opgenomen weigeringsgronden niet van toepassing in de gevallen waarin informatieverstrekking aan politie-autoriteiten in het buitenland plaatsvindt zonder een daartoe strekkend verzoek. Door deze weigeringsgronden in het Besluit politieregisters over te nemen, voor die gevallen waarin de verstrekking plaatsvindt zonder dat daartoe een verzoek om rechtshulp is gedaan ingevolge artikel 552h, wordt het verschil in toetsing tussen spontane informatieverstrekking en verstrekking op verzoek weggenomen. De toetsing, die in de praktijk zal geschieden aan de hand van de feiten en omstandigheden die de politie bekend zijn danwel redelijkerwijs gesproken bekend konden zijn, dient ook plaats te vinden bij verstrekking in de grensregio's.

Volledigheidshalve zij daarbij opgemerkt dat in die gevallen waarin voor de verstrekking van gegevens een machtiging van de Minister van Justitie vereist is, deze machtiging overeenkomstig het bepaalde in artikel 552m verleend zal moeten worden, hetgeen onder omstandigheden met zich meebrengt dat daarover overlegd dient te worden met de Minister van Financiën, respectievelijk de Minister van Buitenlandse Zaken.

Onderdeel H (onderdeel E en onderdeel F MOT)

Omdat de aanvankelijke formulering van artikel 14, eerste lid, onder a, van het Besluit politieregisters er aan in de weg stond dat gegevens uit een politieregister konden worden verstrekt aan personen die niet zijn

aangesteld bij een politiekorps, is dit onderdeel aangepast (onderdeel H onder 1). De algemene formulering «werkzaam zijn» maakt duidelijk dat niet de arbeidsrechtelijke verhouding bepalend is voor de vraag of deze personen door de beheerder kunnen worden geautoriseerd, maar de aard van de werkzaamheden. Indien personen werkzaam zijn ten dienste van de uitvoering van de politietaak, dienen aan hen de daarvoor benodigde gegevens te kunnen worden verstrekt. Gebleken is dat in de praktijk behoefte bestaat aan deze uitbreiding omdat bij de uitvoering van de politietaak ook gebruik wordt gemaakt van personeel van particuliere bedrijven. Bij de selectie en de tewerkstelling van deze personen dient, gezien ook het bepaalde in artikel 7, tweede lid van de wet, bijzondere aandacht besteed te worden aan de veiligheidsrisico's die dit met zich mee kan brengen.

De wijziging van het eerste lid maakt het eveneens mogelijk voor medewerkers van het Meldpunt om gegevens uit een politieregister verstrekt te krijgen, ook als ze zelf geen politie-ambtenaar zijn. Dit is met name van belang voor het register van het Meldpunt zelf. Hierbij dient te worden opgemerkt dat onder «politietaak» ook de taak van het Meldpunt begrepen wordt.

Voor wat betreft het vervallen van onderdeel d verwijzen wij naar de toelichting bij onderdeel B, eerste gedeelte.

Na het van kracht worden van de Wet politieregisters is gebleken dat de taakvervulling van de Minister van Justitie met betrekking tot het preventief toezicht op vennootschappen en het tegengaan van fraude van of met behulp van vennootschappen niet adequaat kan worden vervuld indien daarvoor slechts antecedenten kunnen worden verstrekt op basis van artikel 16, eerste lid, onder a, van de Wet politieregisters.

Om de hierboven beschreven taken te kunnen vervullen is het noodzakelijk dat de betrokken ambtenaren van het Ministerie van Justitie kunnen beschikken over uiteenlopende gegevens omtrent personen die een rol kunnen spelen in bepaalde bedrijven.

In de praktijk biedt de verstrekking van antecedenten uit een politieregister niet altijd voldoende aanknopingspunten om de onderlinge verbanden tussen bepaalde (malafide) personen en vennootschappen bloot te kunnen leggen. Met de toevoeging van onderdeel m wordt zulks mogelijk gemaakt. Opgemerkt zij dat gegeven de aanhef van artikel 14 dit artikellid niet een verplichting tot informatieverstrekking met zich brengt. Onder omstandigheden kunnen andere belangen een verstrekking in de weg staan.

Daarnaast is het wenselijk gebleken om het gebruik van gegevens uit politieregisters door de Minister van Justitie ten behoeve van de taken die hem bij een aantal bijzondere wetten zijn opgedragen, mogelijk te maken. Het gaat daarbij om taken die vergelijkbaar zijn met die waartoe ook de hoofden van plaatselijke politie gegevens kunnen verkrijgen op grond van artikel 15, eerste lid, onder c, van de wet. Door de toevoeging van onderdeel m wordt hierin voorzien. Beide vormen van verstrekking zijn overigens uitdrukkelijk gebonden aan de taak ten behoeve waarvan de gegevens worden verstrekt. Weliswaar kunnen in het algemeen aan de Minister van Justitie op grond van artikel 16, eerste lid, onder a, van de Wet politieregisters slechts antecedenten worden verstrekt. Deze bepaling bevat een waarborg tegen verstrekking in zijn algemeenheid van andere persoonsgegevens dan antecedenten aan de Minister. Deze waarborg staat er niet aan in de weg dat met gebruikmaking van artikel 18, tweede lid, van de wet bij algemene maatregel van bestuur wordt bepaald dat in bijzondere gevallen aan de Minister ook andere gegevens worden verstrekt.

De aanvulling van onderdeel n is noodzakelijk in verband met de uitvoering van de taak die de Minister van Verkeer en Waterstaat is opgelegd bij artikel 18b, eerste lid, van de Wegenverkeerswet. Ingevolge dit artikel kan degene tegen wie een vordering is uitgebracht op grond

van artikel 18, eerste lid, van de Wegenverkeerswet de Minister van Verkeer en Waterstaat verzoeken te beoordelen of aan artikel 18, tweede lid, van de Wegenverkeerswet is voldaan. Dit houdt in dat de Minister dient te onderzoeken of de in de vordering genoemde feiten en omstandigheden het vermoeden rechtvaardigen dat betrokkene niet de noodzakelijke rijvaardigheid of geschiktheid bezit om motorrijtuigen te besturen. Teneinde deze toetsing op juiste wijze te kunnen uitvoeren dient de Minister te beschikken over informatie uit processen-verbaal of andere rapporten opgemaakt door de politie.

Door onderdeel o wordt verstrekking van de gegevens aan de Rijksdienst voor het Wegverkeer mogelijk gemaakt. De Rijksdienst voor het Wegverkeer heeft onder andere tot taak het houden van het kentekenregister en het verstrekken van gegevens daaruit aan derden, overeenkomstig de bij Wegenverkeerswet en het Reglement kentekenregistratie gestelde regels.

Onder de toekomstige Wegenverkeerswet 1994 zal de Rijksdienst voor het Wegverkeer overeenkomstig artikel 42 Wegenverkeerswet 1994 het kentekenregister dienen te houden en daaruit overeenkomstig de artikelen 43 en 44 van de Wegenverkeerswet 1994 en het op artikel 42, derde lid, gebaseerde Kentekenreglement, gegevens dienen te verstrekken.

Het Kentekenreglement bevat een zeer afgewogen verstrekkingenregime, zodat er geen risico aanwezig is dat gegevens uit politieregisters verkeerd worden gebruikt.

Daarbij zij opgemerkt dat het opnemen van deze rechtsgrondslag voor het verstrekken van persoonsgegevens aan de Rijksdienst voor het wegverkeer van belang is omdat niet bij voorbaat kan worden vastgesteld of gegevens met betrekking tot gestolen voertuigen als persoonsgegevens moeten worden aangemerkt. De wijziging strekt er mede toe deze onzekerheden op te heffen.

Onderdeel p voorziet in de mogelijkheid gegevens aan HALT-bureaus te verstrekken. In de praktijk is gebleken dat deze bureaus de gegevens met betrekking tot strafbare feiten gepleegd door jeugdigen, behoeven teneinde te kunnen voorzien in een alternatieve afdoening die nauw aansluit bij het gepleegde delict.

Met het oog op de mogelijkheid tot gegevensverstrekking uit politieregisters in het kader van naturalisatie-verzoeken is onderdeel q toegevoegd.

Artikel 9, eerste lid, onder a, van de Rijkswet op het Nederlandschap (Stb. 1984, 628) schrijft voor dat een verzoek van een vreemdeling tot het verkrijgen van het Nederlandschap onder meer wordt afgewezen indien op grond van het gedrag van de verzoeker ernstige vermoedens bestaan dat hij gevaar oplevert voor de openbare orde, de goede zeden, de volksgezondheid of de veiligheid van het Koninkrijk. Op grond van artikel 7 van die wet doet de Minister van Justitie van het Koninkrijk een voordracht voor een besluit naar aanleiding van het naturalisatieverzoek. In dat kader kan het noodzakelijk zijn na te gaan of de betrokkene staat gesignaleerd ter opsporing en voorlopige aanhouding ter fine van uitlevering van strafvervolgning of strafexecutie danwel of tegen hem een uitleveringsverzoek is gedaan. Dit gegeven kan immers aanleiding vormen het naturalisatieverzoek op grond van artikel 9, eerste lid, van die wet af te wijzen.

Het derde lid van dit onderdeel voorziet in de toevoeging van een nieuw tweede lid aan artikel 14. Door de formulering van dit tweede lid, die overeenkomt met die van artikel 14 van de Wet politieregisters, wordt duidelijk gemaakt dat het bij verstrekkingen aan het Meldpunt gaat om een informatieverplichting, zoals ook blijkt uit de hierboven toegelichte wijzigingen van de artikelen 11 en 12. Er is van afgezien om te bepalen dat de gegevens desgevraagd verstrekt dienen te worden, om aan te geven dat verstrekkingen aan het Meldpunt uiteraard ook op eigen initiatief van de politiekorpsen kunnen plaatsvinden.

ARTIKEL II

Deze wijzigingen zijn technisch van aard: nu het Aanpassingsbesluit politiewet 1993 eerder in het Staatsblad gepubliceerd is dan onderhavig besluit, maar het onderhavig besluit terugwerkt tot 1 februari 1994, dienden nog enige verwijzingen in dat aanpassingsbesluit te worden gecorrigeerd.

De Minister van Justitie,
E. M. H. Hirsch Ballin

De Minister van Binnenlandse Zaken,
E. van Thijn